

**กฎหมายการลงทุนต่างชาติของพม่าฉบับใหม่ (พ.ศ. 2555) กับประเด็น
ด้านสิทธิประโยชน์และหลักประกันการลงทุนเปรียบเทียบกับ
พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนของไทย**

สมคิด บุญล้นเหลือ¹

บทคัดย่อ

เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2555 พม่าได้ประกาศใช้กฎหมายการลงทุนต่างชาติฉบับใหม่เพื่อส่งเสริมการลงทุนของนักลงทุนต่างชาติ จึงเป็นที่มาของบทความนี้ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายการลงทุนของพม่าฉบับใหม่กับพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนของไทย พ.ศ. 2520 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยเปรียบเทียบในประเด็นด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร และที่ไม่ใช่ภาษีอากร และในประเด็นด้านหลักประกันและการคุ้มครองการลงทุน ซึ่งผลการศึกษาพบว่า พม่าและไทยมีลักษณะของการให้สิทธิประโยชน์และหลักประกันการลงทุนที่คล้ายคลึงและแตกต่างกัน และทั้งสองประเทศมีความโดดเด่นที่แตกต่างกัน อาทิ พม่ามีความโดดเด่นในด้านการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรที่หลากหลายและครอบคลุมทั้งภาษีเงินได้อากรขาเข้า ภาษีภายในที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้า และภาษีการค้า และมีความโดดเด่นในประเด็นสิทธิประโยชน์ที่ไม่ใช่ภาษีอากรในด้านการเงินโดยให้ต่างชาติใช้เงินตราต่างประเทศเป็นทุนจดทะเบียนได้ ในขณะที่ไทยมีความโดดเด่นกว่าในประเด็นสิทธิประโยชน์ที่ไม่ใช่ภาษีอากรด้านที่ดินที่เปิดโอกาสให้นักลงทุนต่างชาติมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินได้ นอกจากนี้ ยังโดดเด่นในด้านหลักประกันการลงทุนที่คุ้มครองไม่ให้มีการค้า

¹ Ph.D. in Integrated Science (Thammasat University); Master of Laws (LL.M.) in Competition Law and Economics. Erasmus University Rotterdam, The Netherlands; Director of ASEAN Liberalization Division, Fiscal Policy Office (FPO), Ministry of Finance.

แข่งกับนักลงทุนต่างชาติ ตลอดจนการไม่ควบคุมราคาผลิตภัณฑ์และไม่ห้ามการส่งออกผลิตภัณฑ์ของนักลงทุนต่างชาติที่ได้รับการส่งเสริม

Abstract

On 2nd November 2012 Myanmar has enacted new Foreign Investment Law to promote foreign investor. This is a source of this article aimed to comparatively study on new Myanmar Foreign Investment Law and Thailand Investment Promotion Act B.E. 2520 and amended. Main issues of comparison are tax incentives, non-tax incentives, and issue of guarantees and protection. It is found that Myanmar and Thailand have similar and different characters in incentives and guarantees where both countries have different outstanding in some issues. Myanmar has its outstanding on tax incentives which are coverage all kinds of income taxes, import duty, internal taxed related to import, and commercial tax. In addition, she has also better outstanding in non-tax incentive in terms of financial incentive where foreign investor can be registered by using foreign currency as foreign capital. For Thailand, on the other hands, has its better on non-tax incentive in terms of land ownership for foreigner. Moreover, Thailand is also better on investment guarantees where there is no commercial competition with permitted investors as well as no price control and export control on products produced by permitted investors.

บทนำ

ประเทศพม่า หรือเมียนมาร์ ซึ่งเรียกชื่อประเทศอย่างเป็นทางการว่า สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ เป็นประเทศเพื่อนบ้านของไทยที่มีประวัติศาสตร์ผูกพันกันมาอย่างยาวนาน และภายหลังจากที่พม่าได้หลุดพ้นจากการตกเป็นอาณานิคม

นิคมของอังกฤษอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 4 มกราคม 2491 เป็นต้นมา สถานการณ์ทางการเมืองและการปกครองภายในพม่าเองเกิดความขัดแย้งภายในหมู่ชนชั้นปกครองและทหาร จนกระทั่งในปี 2505 เมื่อนายพลเนวิน ก่อการรัฐประหารสำเร็จจึงได้ปกครองพม่าแบบเผด็จการสังคมนิยมโดยทหารและปิดประเทศมาอย่างยาวนาน อย่างไรก็ตาม การปิดประเทศและการปกครองโดยรัฐบาลทหารไม่สามารถทำให้พม่ามีการพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าได้ จึงทำให้ไม่กี่ปีที่ผ่านมาพม่าเริ่มมีแนวคิดปฏิรูปเศรษฐกิจของประเทศเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสร้างการยอมรับจากนานาประเทศให้มากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะการยอมรับในหมู่ประเทศสมาชิกอาเซียนซึ่งกำลังเตรียมตัวเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ในปี 2558 ซึ่งพม่าเองในฐานะชาติสมาชิกอาเซียนจำเป็นต้องปรับปรุงเศรษฐกิจของตนเองเพื่อให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมชาติสมาชิกอาเซียนอื่นให้ได้ อย่างไรก็ตาม การปฏิรูปเศรษฐกิจดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยเงินลงทุนอย่างมากจากต่างประเทศ ด้วยเหตุนี้พม่าจึงได้เริ่มปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติโดยล่าสุดได้ยกเลิกกฎหมายการลงทุนต่างชาติที่ใช้อยู่เดิมตั้งแต่ปี 2531 (Union of Myanmar Foreign Investment Law 1988) มาเป็นกฎหมายการลงทุนต่างชาติฉบับใหม่หรือ Foreign Investment Law 2012 (FIL 2012) เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2555 ที่ผ่านมาไม่นานนี้

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอสาระสำคัญของกฎหมายการลงทุนต่างชาติของพม่าฉบับใหม่ปี 2555 โดยเฉพาะในส่วนของสิทธิประโยชน์ในการลงทุนทั้งสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรและที่ไม่ใช่ภาษีอากร ตลอดจนหลักประกันหรือการคุ้มครองการลงทุนต่างๆ ตามกฎหมาย และทำการศึกษาเปรียบเทียบกฎหมายการลงทุนดังกล่าวของพม่าเทียบกับกฎหมายไทยตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งจะช่วยให้นักลงทุนไทยเข้าใจและสามารถเข้าประโยชน์เพื่อการลงทุนในพม่าได้ดียิ่งขึ้น

กฎหมายการลงทุนต่างชาติของพม่าฉบับใหม่และการเปรียบเทียบกับพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

หน่วยงานส่งเสริมการลงทุนของพม่า หรือ Directorate of Investment and Company Administration (DICA) ได้จัดพิมพ์กฎหมายการลงทุนต่างชาติฉบับปี 2555 นี้เป็นภาษาอังกฤษเผยแพร่ในเว็บไซต์ของ DICA เพื่อให้นักลงทุนต่างชาติทำความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ได้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ กฎหมายการลงทุนต่างชาติฉบับนี้ได้ผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภาแห่งสหภาพ (The Pyidaungsu Hluttaw) แล้วเมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน 2555 โดยเป็นกฎหมายที่ผ่านรัฐสภาเป็นฉบับที่ 21 ของปี 2555 (The Pyidaungsu Hluttaw Law No. 21/2012) ซึ่งมีศักดิ์ของกฎหมายเทียบเท่าพระราชบัญญัติของไทย

กฎหมายการลงทุนฯ ฉบับนี้ มีทั้งหมด 20 หมวด (Chapter) 55 มาตรา (Section) ครอบคลุมเนื้อหาตั้งแต่ข้อกำหนดเรื่องคำนิยามต่างๆ (Chapter I, Section 1-2) ธุรกิจที่ต่างชาติสามารถลงทุนได้ (Chapter II, Section 3-6) วัตถุประสงค์ของกฎหมาย (Chapter III, Section 7) หลักการทั่วไป (Chapter IV, Section 8) รูปแบบของการลงทุนของต่างชาติ (Chapter V, Section 9-10) การตั้งคณะกรรมการการลงทุนของพม่า (Myanmar Investment Commission) (Chapter VI, Section 11) อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการลงทุนของพม่า (Chapter VII, Section 12-16) สิทธิและหน้าที่ของนักลงทุน (Chapter VIII, Section 17-18) การขออนุญาตประกอบธุรกิจ (Chapter IX, Section 19-22) การประกันภัย (Chapter X, Section 23) การจ้างพนักงานและคนงาน (Chapter XI, Section 24-26) การยกเว้นและลดหย่อนภาษีอากร (Chapter XII, Section 27) หลักประกัน (Chapter XIII, Section 28-30) สิทธิการใช้ที่ดิน (Chapter XIV, Section 31-36) เงินลงทุนต่างชาติ (Chapter XV, Section 37-38) สิทธิในการโอนเงินตราต่างประเทศ (Chapter XVI, Section 39) การใช้สกุลเงินตราต่างประเทศ (Chapter XVII, Section 40-41) บทลงโทษนักลงทุน (Chapter XVIII,

Section 42) การระงับข้อพิพาท (Chapter XIX, Section 43) และบทเฉพาะกาล (Chapter XX, Section 44–55)

ทั้งนี้ ประเด็นที่นักลงทุนต่างชาติสนใจอยู่ที่ข้อกำหนดเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ต่างๆ (Incentives) ที่นักลงทุนจะได้รับจากการลงทุน ซึ่งแบ่งเป็นสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร (Tax Incentives) และสิทธิประโยชน์อื่นที่ไม่ใช่ภาษีอากร (Non-tax Incentives) อาทิ สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับการจ้างงาน สิทธิในที่ดิน สิทธิเกี่ยวกับการเงิน นอกจากนี้ นักลงทุนต่างชาติยังสนใจข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักประกันและการคุ้มครองการลงทุน (Guarantee and Protection) เช่น หลักประกันว่าธุรกิจของตนจะไม่ถูกเวนคืนหรือโอนกิจการไปเป็นของรัฐ (Expropriation or Nationalization) เป็นต้น ดังนั้น จากเนื้อหาของกฎหมายการลงทุนต่างชาติฉบับใหม่ของพม่า จะพบว่า สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรทั้งหมดมีการบัญญัติไว้ในมาตรา 27 สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับการจ้างงานมีบัญญัติไว้ตั้งแต่มาตรา 24–26 สิทธิประโยชน์ด้านที่ดินบัญญัติไว้ตั้งแต่มาตรา 31–36 สิทธิประโยชน์เกี่ยวกับการเงินมีบัญญัติไว้ตั้งแต่มาตรา 37–41 ส่วนหลักประกันหรือการคุ้มครองการลงทุนมีการบัญญัติไว้ตั้งแต่มาตรา 28–30 โดยมีรายละเอียดที่เป็นสาระสำคัญสรุปไว้ในตารางที่ 1

สำหรับกรณีของไทยนั้น การให้สิทธิประโยชน์ต่างๆ และการให้หลักประกันหรือการคุ้มครองนักลงทุนต่างชาติได้มีการระบุไว้เป็นพิเศษในพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 ซึ่งได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 และพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2544 โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ทั้งนี้ ในทางปฏิบัติการกำหนดว่านักลงทุนต่างชาติจะได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่จะต้องขออนุญาตจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือบีโอไอ (Board of Investment: BOI) โดยมีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Office of the Board of Investment) สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานดำเนินงานด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุนตามพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติฯ นี้แบ่งออกเป็น 7 หมวด 60 มาตรา ซึ่งในกรณีที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ต่างๆ ทางภาษีอากร ซึ่งสามารถแบ่งเป็นสิทธิประโยชน์ด้านภาษีนิติบุคคล (Corporate Income Tax: CIT) ตามที่ได้มีการบัญญัติไว้ในมาตรา 31 มาตรา 34 และมาตรา 35(1) ด้านอากรขาเข้า (Import Duty) ที่มีการบัญญัติไว้ตั้งแต่มาตรา 28-30 และมาตรา 36 และสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับการหักค่าใช้จ่ายต่างๆ เพื่อลดภาระด้านภาษีอากรได้มีการบัญญัติไว้ในมาตรา 35(2) และมาตรา 35(3) ส่วนสิทธิประโยชน์ที่ไม่ใช่ภาษีอากร สามารถแบ่งเป็นสิทธิประโยชน์ด้านแรงงานตามที่บัญญัติไว้ตั้งแต่มาตรา 24-26 สิทธิประโยชน์ด้านที่ดินที่มีการบัญญัติไว้ในมาตรา 27 และสิทธิประโยชน์ด้านการเงินที่มีการบัญญัติไว้ในมาตรา 37 ส่วนประเด็นด้านหลักประกันและการคุ้มครองได้มีการบัญญัติครอบคลุมไว้ตั้งแต่มาตรา 43-48 โดยมีรายละเอียดของประเด็นต่างๆ สรุปไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สรุปเปรียบเทียบสิทธิประโยชน์และหลักประกันระหว่างกฎหมายการลงทุนต่างชาติของพม่ากับพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ไทย	พม่า
สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร (Tax Incentives)	
<p><u>ภาษีเงินได้</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลไม่เกิน 8 ปี นับแต่วันที่มีรายได้ (มาตรา 31) - ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผลตลอดระยะเวลาที่ได้รับการส่งเสริม (มาตรา 31 และ 34) - ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 50 (มาตรา 35(1)) 	<p><u>ภาษีเงินได้</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ยกเว้นภาษีเงินได้ (Income Tax) (ภาษีเงินได้นิติบุคคล) 5 ปี แรกนับแต่วันเริ่มต้นผลิต (มาตรา 27(a)) - ยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้จากกำไรที่นำการลงทุนใหม่ภายใน 1 ปี (มาตรา 27(b)) - ลดหย่อนภาษีเงินได้ถึงร้อยละ 50 ของกำไรที่ได้จากการส่งออก (มาตรา 27(d)) - สิทธิในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอัตราเท่ากับคนพม่า (มาตรา 27(e)) - ได้รับยกเว้นการเสียภาษีเงินได้ 3 ปีกรณีดำเนินธุรกิจขาดทุน (มาตรา 27(g))

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ไทย	พม่า
สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร (Tax Incentives)	
อกรรขาเข้า - ยกเว้น/ลดหย่อนอกรรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร (มาตรา 28–29) - ลดหย่อนอกรรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุที่จำเป็น (มาตรา 30) - ยกเว้นอกรรขาเข้าวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นสำหรับการผลิตเพื่อการส่งออก (มาตรา 36)	อกรรขาเข้า (และรวมถึงภาษีภายในที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้า) - ยกเว้นอกรรขาเข้า และ/หรือภาษีภายใน (Internal Taxes) จากการนำเข้าเครื่องจักร/อุปกรณ์เพื่อการก่อสร้าง (มาตรา 27(h)) - ยกเว้นอกรรขาเข้า และ/หรือ ภาษีภายในสำหรับวัตถุดิบใน 3 ปีแรก (มาตรา 27(i)) - ยกเว้น/ลดหย่อนอกรรขาเข้า และ/หรือภาษีภายใน จากการนำเข้าเครื่องจักร/อุปกรณ์ เพิ่มเติมหากมีการขยายขนาดของธุรกิจ (มาตรา 27(j))
-	ภาษีการค้า (Commercial Tax) - ยกเว้น/ลดหย่อนภาษีการค้าจากสินค้าที่ผลิตเพื่อการส่งออก (มาตรา 27(k))
การหักค่าใช้จ่าย - สามารถหักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าน้ำประปา เป็นสองเท่า (มาตรา 35 (2)) - สามารถหักค่าติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มขึ้นร้อยละ 25 (มาตรา 35(2))	การหักค่าใช้จ่าย - สามารถหักค่าเสื่อมราคาอุปกรณ์และเครื่องจักรจากกำไร (มาตรา 27(c)) - สามารถหักค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนา (Research and Development: R&D) (มาตรา 27 (f))
สิทธิประโยชน์ที่ไม่ใช่ภาษีอากร (Non-tax incentives)	
แรงงาน - อนุญาตให้นำนคนต่างด้าวเข้ามาเพื่อศึกษาลู่ทางการลงทุน (มาตรา 24) - อนุญาตให้นำนช่างฝีมือและผู้ชำนาญการต่างด้าวเข้ามาทำงานในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน (มาตรา 25–26)	แรงงาน - ชาวต่างชาติที่เข้ามาทำงานในธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนสามารถขอใบอนุญาตทำงานและใบอนุญาตพำนักอาศัยในพม่า (มาตรา 25)
ที่ดิน - อนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินตามที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนด (มาตรา 27)	ที่ดิน - อนุญาตให้เช่าหรือใช้ที่ดิน (Lease or Use Land) ได้ 50 ปีแรก และขอขยายได้อีก 20 ปี (รวม 70 ปี) และอาจอนุญาตให้เช่า/ใช้ที่ดินเกินกว่านี้ได้หากไปลงทุนในท้องถิ่นที่ด้อยพัฒนา (มาตรา 31–32 และมาตรา 36) - อนุญาตให้ใช้ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมตามสัญญา (Contract Farming) หรือธุรกิจผสมพันธุ์สัตว์ (Breeding Business) เฉพาะที่มีการร่วมทุน (Joint Venture) กับชาวพม่า

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ไทย	พม่า
สิทธิประโยชน์ที่ไม่ใช่ภาษีอากร (Non-tax incentives)	
การเงิน - อนุญาตให้นำหรือส่งออกเงินตราต่างประเทศ (มาตรา 37)	การเงิน - อนุญาตให้ใช้เงินตราต่างประเทศเป็นทุนจดทะเบียน และ อนุญาตให้ถกอนเป็นเงินตราต่างประเทศหลังครบกำหนดระยะเวลาที่การได้รับการส่งเสริม (มาตรา 30 และมาตรา 37) - อนุญาตให้โอนเงินตราต่างประเทศและเปิดบัญชีสกุลเงินตราต่างประเทศได้ผ่านธนาคารที่ได้รับการอนุญาต (มาตรา 39 และ มาตรา 40-41)
หลักประกันและการคุ้มครอง (Guarantees and Protection)	
- รัฐจะไม่โอนกิจการของผู้ที่ได้รับการส่งเสริมมาเป็นของรัฐ (มาตรา 43) - รัฐจะไม่ประกอบกิจการขึ้นใหม่แข่งขันกับผู้ได้รับการส่งเสริม (มาตรา 44) - รัฐจะไม่ผูกขาดการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกันกับผู้ที่ได้รับการส่งเสริม (มาตรา 45) - รัฐจะไม่ควบคุมราคาสินค้าของผู้ที่ได้รับการส่งเสริม (มาตรา 46) - รัฐจะอนุญาตให้ส่งออกได้ตลอดเวลา (มาตรา 47) - รัฐจะไม่อนุญาตให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจ นำผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกับที่ได้รับการส่งเสริมเข้ามาโดยได้รับการยกเว้นอากรขาเข้า (มาตรา 48)	- รัฐจะไม่โอนกิจการของผู้ที่ได้รับการส่งเสริมมาเป็นของรัฐตลอดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา (มาตรา 28) - รัฐจะไม่ระงับ (Suspend) การทำธุรกิจของผู้ที่ได้รับการส่งเสริมก่อนวันครบกำหนดการได้รับอนุญาต (มาตรา 29)

ที่มา คู่มือการขอรับการส่งเสริมการลงทุน 2554

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

Foreign Investment Law of Myanmar (2nd November 2012)

จากการเปรียบเทียบตามตารางที่ พบว่า พม่าและไทยในลักษณะของการ 1 ให้สิทธิประโยชน์และหลักประกันการลงทุนที่คล้ายคลึงและแตกต่างกัน โดยสามารถเปรียบเทียบความโดดเด่นของแต่ละประเทศในแต่ละด้านได้ ดังนี้

1. กรณีสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร

จะเห็นได้ว่าพม่ามีการยกเว้นและลดหย่อนภาษีเงินได้ทุกรูปแบบซึ่งรวมทั้ง ภาษีเงินได้นิติบุคคลและภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้แก่นักลงทุนต่างชาติที่ได้รับการ ส่งเสริมการลงทุน แต่จะจำกัดระยะเวลาให้สิทธิประโยชน์ดังกล่าวเอาไว้เพียง 5 ปี ในขณะที่ไทยยกเว้นเฉพาะภาษีเงินได้นิติบุคคลไว้ไม่เกิน 8 ปี ส่วนกรณีสิทธิประโยชน์ ด้านอากรขาเข้าจะพบว่าพม่าให้การยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าและภาษีภายในที่ เกี่ยวข้องกับการนำเข้าเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ ในขณะที่ของไทยให้สิทธิประโยชน์ เฉพาะอากรขาเข้าเท่านั้น ในขณะที่ยังต้องเสียภาษีภายในจากการนำเข้า ซึ่งกรณีของ ไทยคือภาษีมูลค่าเพิ่ม ส่วนกรณีการหักค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีจะแตกต่างกัน โดยของไทยเน้นที่การหักค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก ในขณะที่พม่าเน้นที่ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร/อุปกรณ์และค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและ พัฒนา

2. กรณีสิทธิประโยชน์ที่ไม่ใช่ภาษีอากร

ในด้านแรงงานพบว่าพม่าแทบไม่มีการให้สิทธิประโยชน์เป็นพิเศษแก่ ชาวต่างชาติ ซึ่งจะต้องขอใบอนุญาตทำงานและอยู่อาศัยตามกฎหมายที่ปฏิบัติกันทางสากล ในขณะที่ไทยมีการอำนวยความสะดวกแก่ชาวต่างชาติมากกว่า โดยอนุญาตให้ ชาวต่างชาติเข้ามาศึกษาสู่ทางการลงทุนได้โดยยังไม่ต้องลงทุน และยังอนุญาตให้ นานาชาติผู้มีฝีมือและผู้ชำนาญการชาวต่างชาติเข้ามาทำงานได้โดยไม่มีอุปสรรคมากนัก

ด้านที่ดิน จะเห็นได้ว่าพม่าถือหลักไม่ให้กรรมสิทธิ์ในที่ดินให้แก่ชาวต่างชาติ โดยอนุญาตให้เพียงการถือครองที่ดินเพื่อการให้เช่าหรือใช้ประโยชน์ได้เท่านั้น ซึ่งเป็น ลักษณะเช่นเดียวกับประเทศในระบบสังคมนิยมทั่วไปที่มักไม่อนุญาตให้ต่างชาติมี

กรรมสิทธิ์ในที่ดิน ซึ่งแตกต่างจากไทยที่มีการอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินได้ตามที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนด

ด้านการเงินทั้งพม่าและไทยต่างอนุญาตให้โอนหรือนำเข้า/ส่งออกเงินตราต่างประเทศได้ไม่มีข้อจำกัด แต่พม่ามีการให้สิทธิประโยชน์ด้านการเงินเพิ่มเติมในเรื่องของการอนุญาตให้ใช้เงินตราต่างประเทศเป็นทุนจดทะเบียนของบริษัทได้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการให้มีการนำเข้าเงินตราต่างประเทศมาในพม่าเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ

3. หลักประกันและการคุ้มครองการลงทุน

พบว่าทั้งพม่าและไทยต่างมีหลักประกันในการคุ้มครองการลงทุนของต่างชาติจากการโอนกิจการเป็นของรัฐ (Nationalization) อย่างไรก็ตามไม่มีเงื่อนไขเหมือนกัน แต่กรณีของไทยยังมีการให้หลักประกันในเรื่องอื่นมากกว่าพม่า โดยเฉพาะการไม่ให้รัฐเข้าประกอบการค้าแข่งกับกับนักลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมทั้งในรูปของการตั้งกิจการประเภทเดียวกันและการผูกขาดการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกัน ตลอดจนให้หลักประกันว่าจะไม่มีการควบคุมราคาผลิตภัณฑ์และไม่ห้ามการส่งออกผลิตภัณฑ์ของผู้ที่ได้รับการส่งเสริม และไม่ให้สิทธิการยกเว้นอากรขาเข้าแก่ส่วนราชการ องค์การของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ที่นำเข้าผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกันกับผลิตภัณฑ์ของผู้ที่ได้รับการส่งเสริมอีกด้วย

บทส่งท้าย

กฎหมายการลงทุนต่างชาติฉบับใหม่ของพม่าดังที่กล่าวมาข้างต้น เป็นกฎหมายมีนัยสำคัญอย่างมากต่อนักลงทุนต่างชาติที่สนใจเข้าไปลงทุนในพม่าซึ่งรวมไปถึงนักลงทุนชาวไทยที่มีความได้เปรียบเหนือชาติอื่นในฐานะที่ไทยเป็นทั้งเพื่อนบ้านและมีวัฒนธรรมเชิงพุทธศาสนาที่คล้ายคลึงกันด้วย ความได้เปรียบของนักลงทุนไทยจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงโอกาสและอุปสรรคในการทำธุรกิจ ในพม่ายุคเปิดประเทศในปัจจุบัน ซึ่งการทำความเข้าใจกฎหมายการลงทุน

ต่างชาติฉบับใหม่จะเป็นองค์ความรู้ที่สำคัญประการหนึ่งในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นด้านสิทธิประโยชน์ต่างๆ รวมถึงด้านหลักประกันและการคุ้มครองการลงทุน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนทางธุรกิจเพื่อสร้างโอกาสและประสบความสำเร็จในการลงทุนในพม่าได้เช่นเดียวกับที่นักลงทุนต่างชาติได้ศึกษาและมาลงทุนในไทยโดยใช้ประโยชน์จากสิทธิประโยชน์ทั้งที่เป็นภาษีอากรและด้านอื่นๆ ตลอดจนหลักประกันการลงทุนภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนของไทย ซึ่งส่งผลให้ไทยเป็นประเทศที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติให้เข้ามาพัฒนาเศรษฐกิจในประเทศให้เจริญรุ่งเรืองจนถึงปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. (2554) คู่มือการขอรับการส่งเสริมการลงทุน 2554, กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.

Directorate of Investment and Company Administration. (n.d.) *The Foreign Investment Law (The Pyidaungsu Hluttaw Law No. 21/2012)* (2nd November, 2012), Available: [http://www.dica.gov.mm/includes/NEW_FIL_\(English\).pdf](http://www.dica.gov.mm/includes/NEW_FIL_(English).pdf) [14 December 2012]